

Prima instanță - (Judecătoria Bălți) D. Stănilă

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Cornenco, I. Grosu, A. Ciobanu

ÎN C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ulianova Valentina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea
Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” împotriva Valentinei Ulianova
privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curtii de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Ulianova Valentina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Bălți din 17 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2016, Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală
Bălți” s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva
Valentinei Ulianova solicitând încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor de
gospodărie comunală în mărime de 4163,50 de lei.

În motivarea acțiunii a relatat că în perioada anilor 2011 - august 2016, Valentinei
Ulianova i-au fost acordate servicii de deservire tehnică și reparație a blocului locativ
și a echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a
apei uzate, de încălzire centrală), în sumă totală de 4163,50 lei. Ultima, însă nu s-a
achitat pentru serviciile acordate, acumulând datorii.

Indică că la 17 iunie 2016, a fost expediată o înștiințare în adresa pârâtei, prin
care i-a fost adus la cunoștință despre faptul că are obligațiunea de a achita datoria în
mărime de 4074,55 lei, pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ și
echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei
uzate, de încălzire centrală)

Relatează faptul că Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală
Bălți”, este gestionar al fondului locativ, în gestiunea căreia se află fondul locativ din
mun. Bălți și realizează un șir de lucrări și activități de bază aprobate de către Consiliul
municipal Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27 octombrie 2011 „cu privire la aprobarea
tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor
locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de
evacuare a apei uzate și de încălzire”.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, proprietarii apartamentelor achită plata pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative în baza tarifului, care include toate cheltuielile pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ, întreținerea locurilor de uz comun, conform tarifelor aprobate. Plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii apartamentelor și încăperilor locuibile în cămine achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 27 iulie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Ulianova Valentina în beneficiul Întreprinderii Municipale „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, datoria în mărime de 2693,76 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 270 de lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că Ulianova Valentina a beneficiat de servicii de deservire tehnică a casei de locuit în mărime de 4163,50 lei, în perioada mai 2011-august 2016. Însă existența datoriilor, pentru perioada mai 2011-august 2013, în mărime de 1469,74 lei, nu se încadrează în interiorul termenului de prescripție, prevăzut de art. 267 Cod civil și astfel instanța a dispus încasare datoriei doar pentru perioada august 2013- august 2016 în mărime de 2693,76 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 august 2017, Ulianova Valentina a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți din 27 iulie 2017, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Ulianova Valentina și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 27 iulie 2017.

La 22 februarie 2018, Ulianova Valentina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Bălți din 27 iulie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a indicat că soluția emisă de instanțele ierarhic inferioare relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Argumentele reclamantului nu au fost confirmate prin probe veridice, iar instanțele investite cu judecarea fondului incorect au apreciat probele și normele materiale aplicabile la caz.

În opinia recurentului la examinarea pricinii în fond nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea corectă a cauzei, nu au fost determinate situațiile faptico-juridice existente, iar concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt incorecte și direct prejudiciabile drepturilor și intereselor recurentului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 decembrie 2017.

Potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 22 ianuarie 2018 (f.d.117).

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a declarat e recurs la 22 februarie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6, procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ulianova Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ulianova Valentina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Ala Cobăneanu

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari